

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря АННА Щ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИЯ АТ. КОЛЕВА Административно наказателно дело № 20211110209247 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „... срещу Наказателно постановление (НП) № 23-003869 от 27.04.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което на търговското дружество на основание чл. 414, ал. 1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 261 КТ, вр. чл. 8 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /НСОРЗ/.

С жалбата се оспорва самото нарушение, като се твърди, че дължимото за нощен труд трудово възнаграждение е било изплатено на работника Т.Н.. Наведени са доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила поради липса на посочени дата и място на извършване на нарушението. Липсвала обосновка относно датата, приета като такава на извършване на нарушението – 22.02.2021г. Липсали и мотиви за приложението на чл. 28 ЗАНН. Моли се НП да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание търговското дружество - жалбоподател редовно призовано не изпраща представител. От адв. А.А. – пълномощник на жалбоподателя е постъпила молба, в която същата сочи, че поддържа жалбата на основанията, изложени в нея.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител поддържа становище за законосъобразност и правилност на атакуваното НП. Представя писмени бележки по съществуването на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение при наличие на такова искане от страна на жалбоподателя.

Съдът, като прецени обхвата на съдебния контрол, събраните по делото доказателства и направените доводи, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуални легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал съдът прие от фактическа страна следното:

".. с ЕИК ... със седалище гр. София, е търговец по смисъла на чл. 1 от Търговския закон (ТЗ).

На 12.01.2021г. между „... и Т. Т. Н. бил сключен трудов договор, по силата на който последният бил назначен на длъжността продавач – консултант с място на работа „магазин за алкохол и цигари в жк. „...“ срещу блок ... С трудовия договор било уговорено заплащане на трудовото възнаграждение веднъж месечно до 20-то число на месеца, следващ месеца, за който трудовото възнаграждение се дължи.

Съгласно график за работа на магазина - Т.Н. през месец януари 2021г. работил общо седем нощни смени, които били от 00.30ч. до 08.30ч., на следните дати: 20, 21, 25, 26, 29, 30 и 31 януари 2021г.

В периода от 18.01.2021г. до 05.02.2021г. била извършена проверка на търговското дружество от страна на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ за спазване на трудовото законодателство, в която участвала свид. П.Е. на длъжност главен инспектор в Дирекцията.

Във връзка с тази проверка бил съставен Протокол, в който били дадени предписания към дружеството за отстраняване на допуснати нарушения.

Последвала втора проверка, извършена в периода от 05.03.2021г. до 08.03.2021г., в който отново участвала свид. Е.. По време на тази втора проверка, от представените ведомости за заплати свидетелката установила, че за месец януари 2021г. дружеството не е начислило и не е изплатило с увеличение трудовото възнаграждение на Т.Н. за положения от него нощен труд.

Поради това на 08.03.2021г. свид. Е. съставила срещу работодателя акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ в присъствие на управителя. Актът бил издаден за нарушение на чл. 261 КТ, вр. чл. 8 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

Актът бил подписан от управителя без възражения. Препис от него му бил връчен.

На 27.04.2021г. въз основа на така съставения АУАН било издадено атакуваното НП.

В основата на фактическите си изводи съдът постави показанията на свидетелката Е. - самата тя участник в извършената в търговското дружество проверка и актосъставител. Показанията на свидетелката се отличават с логичност, последователност и вътрешна безпротиворечивост, което мотивира настоящия състав да им се довери изцяло. Твърденията на свид. Е. за направените констатации намират подкрепа и в останалия, събран по делото доказателствен материал – 2 броя протоколи за извършени проверки; 1 бр. трудов договор, правилник за вътрешния трудов ред на „...; график за работа, разчетно-платежна ведомост за заплати за месец януари 2021г. на дружеството – жалбоподател и график за работа в магазина, стопанисван от дружеството, за месец януари 2021г.

Конкретно изводи относно положения нощен труд от Т.Н. и датите, на които това е станало, съдът направи извод на база графика за работа, а изводи за това, че за този нощен труд не е било начислено и изплатено увеличено трудово възнаграждение на работника, съдът направи на база ведомостите за заплати за месец януари 2021г.

Посочените писмени доказателства не се оспорват от страните, а и съдът не намери основание да ги дискредитира.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита, които да обосновават отмяна на

атакувания акт само на това основание, като направените възражения в жалбата в тази насока следва да бъдат отхвърлени изцяло.

АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи. АУАН е съставен от оправомощено лице по смисъла на чл. 416, ал.1 КТ. Съгласно визираната разпоредба – нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи. Именно такъв орган е актосъставителката Е. - на длъжност Главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област. Разпоредбата на закона пряко делегира правомощия на актосъставителя, поради което същата не се нуждае от допълнително оправомощаване от когото и да било. Местната компетентност на актосъставителя се установява от приобщените по делото Заповед № 3-0024 от 08.01.2021г. и Заповед № 3-0025 от 08.01.2019г., с първата от които е определен район „Люлин” като част от територията на СО, където се разпростира компетентността на служителите на ДИТ – Софийска област към датата на проверката и издаване на АУАН.

АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложи в чл. 42 ЗАНН. Спазени са сроковете по чл. 34, ал.1, изр.2-ро ЗАНН.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 416, ал. 5 КТ – Директор на дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, упълномощен от Изпълнителния директор на ИА „ГИТ” съгласно съдържащите се в кориците на делото Заповед № 3-0011/12.01.2010 г. (виж т. 4 от същата заповед).

Съдът след служебна проверка не установи липса на някой от задължителните реквизити по чл. 57 ЗАНН в атакуваното НП. Последното е издадено в рамките на 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. В НП се съдържа подробно описание на нарушението; обстоятелствата, при които същото е извършено и установено; нарушената разпоредба на закона; нарушителя; доказателствата, въз основа на които нарушението е установено, като са посочени вида и размера на наложената санкция.

В акта и НП изрично е посочено мястото на полагане на труд от страна на работника – гр. София, където се е дължало и изплащането на работната заплата в увеличен размер за положения нощен труд.

Правилно е изчислена и датата на извършване на нарушението – 22.02.2021г., доколкото съгласно трудовия договор - трудовото възнаграждение се е дължало до 20-то число на месеца следващ месеца, за който то се дължи. В случая с изтичането на този падеж дружеството е осъществило вмененото нарушение. Доколкото датата 20.02.2021г. е била неприсъствен ден – неделя, срокът е изтекъл на първия работен ден – 21.02.2021г. и с изтичането му дружеството е осъществило състава на вмененото нарушение, т.е. на 22.02.2021г.

Най-сетне, описаната в АУАН фактология кореспондира изцяло на тази, обективизирана в НП, като същата съответства на дадената от административно-наказващия орган квалификация на нарушението.

Мотивите за приложението на чл. 28 ЗАНН не са сред задължителните реквизити на НП, предвидени в закона, а и липсата им по никакъв начин не ограничават правото на защита на санкционираното лице, поради което възраженията и в тази насока се явяват неоснователни.

По съществуването на спора съдът намира следното:

Съдът счита, че при така установената фактическа обстановка жалб. „... е нарушило разпоредбата на чл. 261 КТ, вр. чл. 8 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

Разпоредбата на чл. 261 КТ предвижда, че положеният нощен труд се заплаща с увеличение, уговорено от страните по трудовото правоотношение, но не по-малко от размерите, определени от Министерския съвет.

Това изискване е конкретно доразвито в чл. 8 от Наредбата за структурата и организацията на работната зала, където е предвидено, че за всеки отработен нощен час или за част от него между 22,00 ч. и 6,00 ч. на работниците и служителите се заплаща допълнително трудово възнаграждение за нощен труд в размер не по-малък от 0,15 на сто от минималната работна заплата, установена за страната, но не по-малко от един лев.

По делото безспорно се установява, че за месец януари 2021г. работникът Т.Н. е положил няколко дни нощен труд, за което не му е било начислено изплатено увеличено трудово възнаграждение съгласно изискванията на визираните по-горе норми на КТ и процесната наредба, поради което правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на работодателя.

Поради това, че административно-наказателната отговорност е ангажирана на юридическо лице, субективната страна на извършеното нарушение не следва да бъде изследвана.

Законосъобразно за така извършеното нарушение административно-наказателната отговорност от работодателя е потърсена по реда на чл. 414, ал. 1 КТ. Съгласно визираната разпоредба - чл. 414, ал.1 КТ работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. Работодател съгласно действащото право би могло да бъде както физическо, така и юридическо лице, поради което в закона правилно е предвидено както налагането на глоба, така и на имуществена санкция в зависимост от вида на работодателя. В случая е санкционирано юридическо лице, поради която правилно е определен вида на наказанието.

Размерът на наложената санкция и в предвидения от закона минимум, поради което въпросът за нейното намаляване е безпредметно да бъде обсъждан.

Съдът не счита, че в случая би могла да намери приложение нормата на чл. 415в КТ. Съгласно визираната разпоредба - за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В конкретната хипотеза, не е налице нито едно от условията на чл. 415в КТ. От една страна, нарушението не е отстранено към момента на установяването му, а от друга страна не може да бъде отминат и факта, че става въпрос за нарушение, касаещо изплащането на трудово възнаграждение на работници и служители, които обезпечават средствата, необходими за задоволяване на житейските нужди на човек.

Всичко изложено, мотивира настоящият съдебен състав да приеме, че атакуваното НП е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на делото претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено.

В разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 ЗАНН е предвидена възможността в съдебните производства по ал. 1 страните да претендират присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

В ал. 5 на чл. 63д ЗАНН е предвидено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

В чл. 37, ал. 1 ЗПП от своя страна е предвидено, че заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на

Министерския съвет по предложение на НБПП. На основание визираната норма е издадена Наредба за заплащането на правната помощ, като в разпоредбата на чл. 27е е определено възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания - от 80 до 120 лв.

С оглед на горните разпоредби и като съобрази изхода на делото и направеното изявление на процесуалния представител на въззиваемата страна, с което същият претендира юрисконсултско възнаграждение, този състав счита, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на по сметка на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност.

Така мотивиран, Софийски районен съдия, НО, 100 състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-003869 от 27.04.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област.

На основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ ОСЪЖДА „... с ЕИК ...”, със седалище и адрес на управление: гр. София, жк. „... **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област с адрес: гр. София, бул. „Витоша” № 6 сумата от 80 лева /осемдесет лева/ - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото изготвяне на основанията, предвидени в НПК, по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____